

อนุสัญญาฉบับที่ 111 ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ

(การจ้างงานและอาชีพ) ค.ศ. 1958

Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958

- มีผลบังคับใช้ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2503
- มีสมาชิก 175 ประเทศ
- ประเทศไทยให้สัตยาบัน 13 มิถุนายน พ.ศ. 2560

สาระสำคัญของอนุสัญญา - C111

เป็นอนุสัญญามาตรฐานแรงงานหลัก (fundamental conventions) จำนวน 8 ฉบับของ ILO อยู่ในหมวดการจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ มีผลผูกพันให้ประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีต้องกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคของโอกาสและการปฏิบัติที่ทัดเทียมในการจ้างงานและอาชีพ เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติใดๆ รวมทั้ง ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนลูกจ้าง และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย

ซึ่งการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (CERD) และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR)

ทั้งนี้ ประเด็นการจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพสะท้อนอยู่ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ข้อที่ 5 เรื่อง ความเท่าเทียมทางเพศ

ข้อที่ 8 เรื่อง การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ และ

ข้อที่ 10 เรื่อง ลดความเหลื่อมล้ำ และยังเป็นส่วนหนึ่งของหลักการทำงานที่มีคุณค่า (Decent Work)

กฎหมายอนุวัติการ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้มีการกำหนดการจัดการเลือกปฏิบัติไว้เป็นแนวนโยบายแห่งชาติ และกฎหมายหลายฉบับที่บัญญัติมาเพื่อป้องกันและคุ้มครองไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ เช่น

- พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553 และ
- กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2547

SOURCE:

https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO:12100:P12100_INSTRUMENT_ID:312256:NO